

- 3) Vid fastställandet av innebörden av begreppet oskäligen priser i artikel 102 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på området för förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter, är det då lämpligt och tillräckligt att använda indexet för köpkraftspariteter för BNP?
- 4) Ska jämförelsen av taxorna omfatta varje enskilt segment eller göras med beaktande av den genomsnittliga taxan?
- 5) När ska skillnaden mellan de undersökta taxorna med avseende på begreppet oskäligen priser i artikel 102 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anses vara anmärkningsvärt, med innebörden att den näringsidkare som åtnjuter en dominerande ställning måste visa att taxorna är skäligen?
- 6) Vilka upplysningar kan en näringsidkare rimligen förväntas lämna för att styrka att taxorna för verk som skyddas av upphovsrätten är skäligen, inom ramen för tillämpningen av artikel 102 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, om kostnaden för nämnda verk inte kan fastställas såsom i fallet med materiella produkter? Rör det sig enbart om de administrativa kostnaderna för organisation för förvaltning av upphovsrätt?
- 7) För det fall konkurrensrätten har åsidosatts, ska den ersättning som organisationen för förvaltning av upphovsrätt har betalat ut till upphovsmännen exkluderas från omsättningen vid fastställandet av böter?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Förenade kungariket) den 6 april 2016 – Peter Fisher, Stephen Fisher, Anne Fisher mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-192/16)

(2016/C 200/19)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Peter Fisher, Stephen Fisher, Anne Fisher

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Intervenant: Her Majesty's Government of Gibraltar

Tolkningsfrågor

1. Vid tillämpning av artikel 49 FEUF (etableringsrätt) mot bakgrund av det konstitutionella förhållandet mellan Gibraltar och Förenade kungariket:
 - 1.1 Ska Gibraltar och Förenade kungariket bedömas såsom delar av en enda medlemsstat vid tillämpning av a) unionsrätten, vilket i så fall innebär att artikel 49 FEUF inte gäller mellan Förenade kungariket och Gibraltar, såvida den inte kan tillämpas på interna åtgärder, alternativt b) enbart artikel 49 FEUF, vilket i så fall innebär att denna artikel inte kan tillämpas, såvida den inte kan tillämpas på interna åtgärder? Alternativt,
 - 1.2 Har Gibraltar enligt artikel 355.3 FEUF konstitutionell status såsom ett territorium inom EU som är skilt från Förenade kungariket, vilket i så fall innebär a) att utövande av etableringsrätten mellan Gibraltar och Förenade kungariket ska behandlas som handel inom unionen vid tillämpning av artikel 49 FEUF och b) att artikel 49 FEUF innebär att begränsningar av etableringsrätten för medborgare i Förenade kungariket och Gibraltar är förbjudna (såsom en åtskild enhet)? Alternativt,

- 1.3 Ska Gibraltar behandlas såsom ett tredjeland eller tredjeterritorium, så att unionsrätten är tillämplig på överföringar mellan Förenade kungariket och Gibraltar endast i det fall då unionsrätten ska tillämpas mellan en medlemsstat och en icke-medlemsstat? Alternativt,
 - 1.4 Ska det konstitutionella förhållandet mellan Gibraltar och Förenade kungariket behandlas på något annat sätt vid tillämpning av artikel 49 FEUF?
2. Om ovan nämnda frågor bedöms i förhållande till artikel 63 FEUF (fri rörlighet för kapital) blir svaren då annorlunda jämfört med svaren beträffande artikel 49 FEUF och i så fall på vilket sätt?

Talan väckt den 12 april 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-202/16)

(2016/C 200/20)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Patakia och E. Sanfrutos Cano)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13 i direktiv 2008/98/EU ⁽¹⁾ om avfall och om upphävande av vissa direktiv, samt enligt artiklarna 8 a, 11.1 i och bilaga I till direktiv 1999/31/EG ⁽²⁾ om deponering av avfall genom att overse med att den bristfälligt fungerande deponin i Templonio inte uppfyller de villkor och krav som uppställs i unionens miljölagstiftning enligt nämnda bestämmelser, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Målet rör Republiken Greklands underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13 i direktiv 2008/98/EG om avfall och upphävande av vissa direktiv, samt enligt artiklarna 8 a, 11.1 i och bilaga I till direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall. Åsidosättandet av dessa bestämmelser avser funktionen hos deponin i Temploni, Korfu.
2. Föremålet för talan är den bristfälliga funktionen hos deponin i Templonio och de negativa konsekvenser som detta har för miljön, i kombination med det faktum att de grekiska myndigheterna inte har vidtagit nödvändiga åtgärder enligt EU:s miljölagstiftning för att se till att deponin fungerar helt i enlighet med de villkor och krav som uppställs i EU:s miljölagstiftning.
3. Kommissionen har, under hela fördragsbrottsförfarandet, identifierat olika problem som har samband med deponins bristfälliga funktion, vilka har bekräftats av behöriga grekiska myndigheter i samband med en rad inspektioner på plats som dessa utfört mellan åren 2009 och 2012.